

Vingen i sjøen og slo kollbøtte

– Det var jeg som fløy den skadde Norseman som var avbildet i hangaren på Skattøra. I mye vind og sjø ble høyre vinge slått ned i sjøen av en kastevind. Vi hadde da god fart, og ble slått rundt, men heldigvis gikk det bra.

Det forteller den siste av de legendariske «bushflygerne» i landsdelen, Per Lilleeng. For anledningen avbildet da han var stasjonssjef for Norving på Tromsø Lufthavn.

Dermed avklarer han alle spørsmål omkring bildet vi viste mandag 7. januar – eller dagens lille bilde.

Tidspunktet var 14. august 1954. 16 år gamle Astrup Jensen på Reinskar hadde sprengt av seg 2-3 fingre, på noe dynamittknall nede i fjæra.

Widerøes Norseman ble straks sendt på vingene med den 26 år gamle flygeren Per Lilleeng ved spakene, og en flymekaniker fra Oslo på opplæring. Men ved Reinskar var det så sterk vind og så mye sjø at landingen i stedet ble gjort ved Stakkvik – i smulere vann. Dit kom pasienten med sin far, Leonhard Jensen, i en sjark.

– Det så bra ut da vi landet, men det hadde frisknet på før vi skulle ta av og blitt mye sjø. Likevel hadde vi fått god fart og var i ferd med å ta av da en kastevind slo den høyre vingen ned i sjøen. Dermed ble vi slått rundt og begynte å synke. Jeg ble sittende under vann, men da jeg kom meg ut hadde mekanikeren kommet seg opp på flottøren, og sønnen i ferd med å få faren ut, forteller Lilleeng.

De ble plukket opp av den samme sjarken og nytt fly ble sendt fra Skattøra.

Til «Tromsø» uttalte Lilleeng den gang;

– Det kunne gått adskillig

verre. Vi var under vann alle sammen, men kom oss ut etter tur. Det var tappert gjort av gutten å klare seg så bra – trass i den skadde hånden, fortalte han.

Øyenvitner på land mente det så ille ut. Det var som et under at folk kom seg ut av flyet og til overflaten.

Men ellers mener Lilleeng at saken om Skattøra-unger i vektløs tilstand, ble litt i drøyeste laget.

– Ved innkjøring av flymotorer kunne vi ta unger med, men da kjørte vi for det meste

i svinger. Å kjøre flyet i stup med unger i vektløs tilstand, føler jeg virker litt overdrevet, sier nestoren blant Widerøe- og senere Norving-piloter i landsdelen.

I morgen fyller han sågar 80 år. I løpet av årene har han pådratt seg en stor bekjentskapskrets. Men ikke alle kom like tidlig til Skattøra som Lilleeng. Gunnar Carlsen, mekaniker som senere flyttet til Bodø, husker at Lilleeng fløy mange slags ruter fra Fornebu til å begynne med.

– Han kom til Skattøra i

1950-51, og fløy Widerøes faste ruter. I tillegg ble han den første ambulansflygeren på Skattøra. Så da ruteflygingen var over i midten av oktober fløy Lilleeng fortsatt ambulansfly gjennom hele vinteren. Da skjedde det på fyrlykter, med sjøkart og stoppeklokke. I tiden med poliomyelitt ble det nedlagt et stor innsats i ambulansflyet fra Per Lilleeng, sier Gunnar Carlsen.

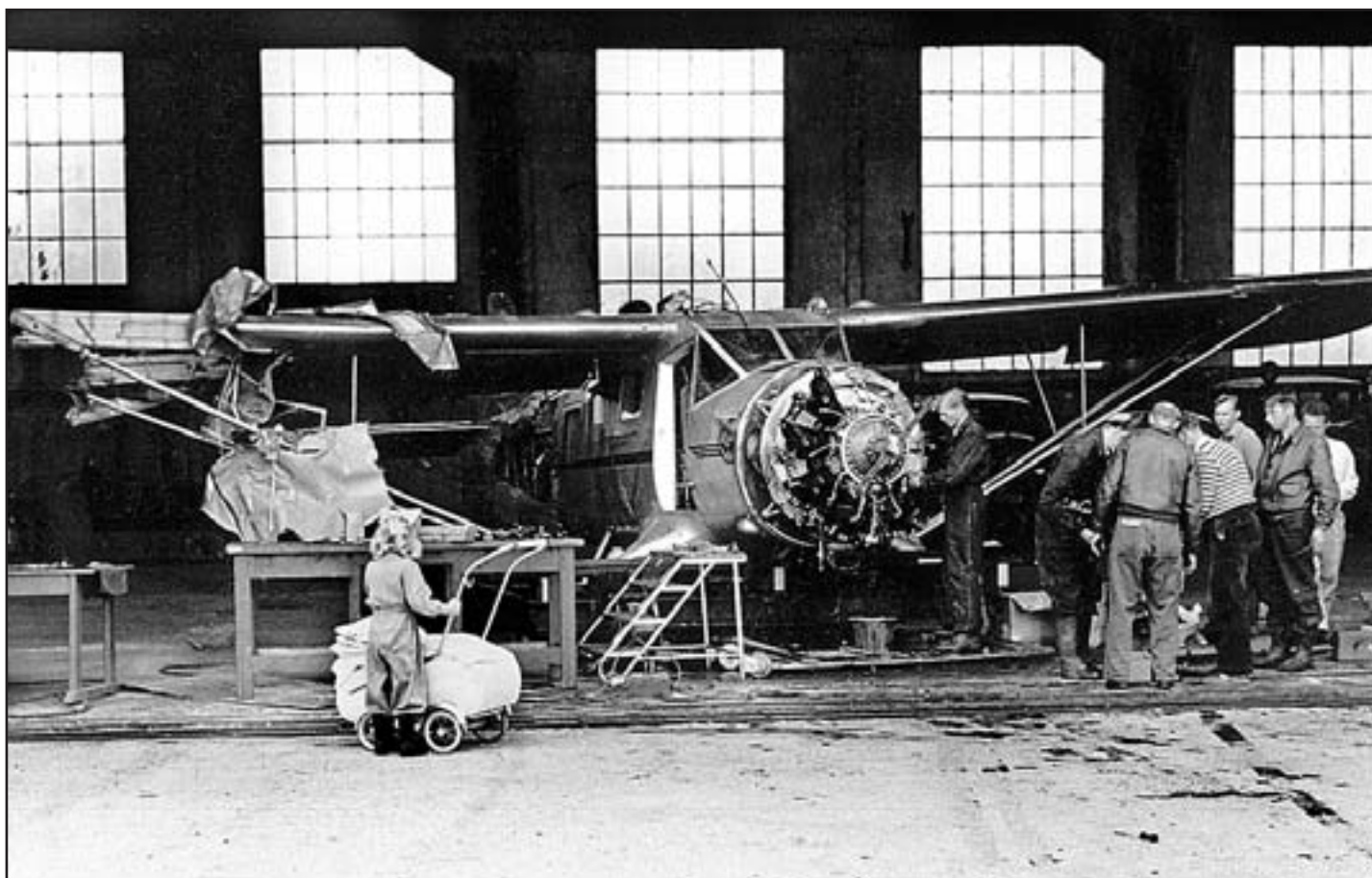
per.eliassen@bladet-tromso.no
77640612

I gamle dager

BILDER FRA TROMSØ

Per Eliassen
Tlf.: 77 64 06 12

per.eliassen@bladet-tromso.no

GIKK RUNDT: Det var 14. august 1954 at ulykken med denne maskinen, LN TWO, skjedde ved Stakkvik i Langsund. Kastevind slo vingen i sjøen, og maskinen slo kollbøtte. Det forteller piloten, Per Lilleeng. For ham er den lille piken med barnevogna ukjent.